KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Rätt beskattningsår för intäkt på grund av avbrottsförsäkring

En hotellägare, B — vilken på grund av eldsvåda under år 1961 i den fastighet, där rörelsen ägt rum, tvingats upphöra med densamma — hade erhållit avbrottsförsäkring med 9.891 kr; försäkringen hade utbetalts först den 9 febr. 1962, varför B i 1962 års deklaration uppgav sig ha för avsikt att upptaga ersättningen som inkomst i 1963 års deklaration.

TN följde deklarationen.

PN — varest TI yrkat att, då ersättningen utgjorde inkomst i rörelsen densamma borde redovisas efter bokföringsmässiga grunder och därför upptagas såsom utgående fordran i rörelsen för beskattningsåret 1961 — höjde B:s taxeringar.

Hos KR yrkade B, att ersättningen i stället måtte beskattas vid 1963 års taxering.

Enligt utslag den 11 febr. 1964 fann KR att sådana omständigheter inte förekommit att B kunde anses skyldig att redan för ifrågavarande beskattningsår redovisa beloppet, 9.891 kr, såsom inkomst.

Avdrag för rättegångskostnader

I sin deklaration 1961 tillgodoförde sig K vid beräkning av underskott å rörelse (agentur för viss försäljning) avdrag för bl a rättegångskostnader med 9.255 kr, vilket avdrag TN vägrade.

Hos PN yrkade K att bli taxerad i enlighet med deklarationen och anförde. Under 1959—60 hade K i en process med ett aktiebolag, vars artiklar han haft i agentur, framställt anspråk på visst arvode för utfört arbete. Vid förlikning hade K måst dels avstå från sina anspråk och dels ersätta bolaget dess rättegångskostnader med 6.875 kr. Hans egna under 1960 utgivna kostnader för rättegången hade uppgått till 2.380 kr.

K:s talan lämnades av PN utan bifall.

Hos KR fullföljde K sin talan.

Genom utslag den 10 jan. 1964 yttrade KR. Ifrågavarande rättegångskostnader har avsett en process för förvärvande av ett arvode, som — därest det influtit — utgjort skattepliktig intäkt i K:s förvärvsverksamhet. Vid sådant förhållande är rättegångskostnaderna — oavsett att arvodet icke tillerkänts honom — avdragsgilla omkostnader i förvärvsverksamheten.

Taxeringsfunktionärs avdrag för omkostnader med anledning av taxeringsuppdrag

I självdeklaration hade en ämbetsman G vid beräkning av inkomst av tjänst yrkat avdrag för kostnader i samband med extraarbete såsom kronoombud i två taxeringsnämnder med ett belopp, som motsvarade 10 % av uppburet arvode.

TN medgav avdrag med allenast 100 kr.

PN lämnade G:s talan utan bifall, enär genom vad i målet förekommit inte kunde anses ådagalagt, att G var berättigad till

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:00

avdrag för kostnaderna för extraarbetet med högre belopp än TN medgett.

Hos KR fullföljde G sin talan.

KR utslag den 21/11 1963: ej ändring.

Landstings bidrag till vård i eget hem ej skattepliktigt; tillika fråga om avdrag för nedsatt skatteförmåga

J, som var helt invalidiserad på grund av polio, erhöll under år 1961 från landstinget bidrag med visst belopp för kostnader för vård i eget hem. J upptog i sin självdeklaration förutom folkpension nämnda bidrag såsom intäkt av tjänst samt yrkade avdrag för utbetalda löner till hemhjälp. TN medgav det yrkade avdraget. TN ansåg sig emellertid icke kunna medgiva i deklarationen framställt yrkande om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom med så stora belopp, att någon beskattningsbar inkomst inte uppkom.

Hos PN vidhöll J yrkandet om extra avdrag.

TI hemställde om avslag, enär med hänsyn till makarna J:s inkomstförhållanden och övriga omständigheter i målet skäl för medgivande av extra avdrag inte syntes föreligga.

PN lämnade yrkandet utan bifall. J fullföljde sin talan.

Enligt KR:s utslag den 4 febr. 1964 hade det från landstinget uppburna bidraget inte utgått under sådana förhållanden, att det kunde anses utgöra för J skattepliktig inkomst; och hade J, såvitt handlingarna utmärkte åsamkats kostnader för sin sjukdom utöver de kostnader, för vilka bidrag erhållits, med så stora belopp, att J fick anses berättigad till avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med åtminstone 300 kr (ortsavdrag 1.760 + extra avdrag 300 motsv. taxerad inkomst).

Anm.: KR synes varit av den uppfattningen, att då ersättningen från landstinget utgjorde avlösning av förpliktelser att tillhandahålla plats å sjukhus och då förmånen av sjukhusvård inte utgör skattepliktig intäkt, borde ersättningen ej heller beskattas.

Periodiskt understöd till studerande

A tillgodoförde sig i sin deklaration 1962 avdrag med 2.000 kr för periodiskt understöd till fru B, dotter till A.

TN vägrade avdrag, enär understödet vid det förhållandet, att mottagaren bedrivit studier, måste presumeras ha utgått för detta ändamål.

Hos PN yrkade A att erhålla avdrag för periodiskt understöd till dottern med 1.800 kr, därvid A bl a åberopade, att understödet av dottern använts för betalning av hyra samt att makarna B disponerade andra medel för sina övriga kostnader.

PN lämnade A:s talan utan bifall.

Hos KR fullföljde A sin talan.

Genom utslag den 11/11 1963 lämnade KR besvären utan bifall samt yttrade. I målet är ostridigt, att A:s dotter och svärson under beskattningsåret båda bedrivit studier, att svärsonens inkomst av eget arbete utgjort 3.920 kr och att dotterns inkomst av eget arbete utgjort 663 kr. Den omständigheten att makarna B kunnat bestrida sina levnadskostnader dels med lånemedel, dels ock genom förbrukning av kapital saknar betydelse vid bedömandet av frågan om avdraget utgått för uppfostran eller utbildning (jfr RÅ 1958 ref 26). Fast hellre måste antagas att A genom utbetalningarna velat understödja de studerandes ekonomi. Det är därför i förevarande sammanhang utan betydelse om mottagaren av det periodiska understödet varit den ene eller den andre maken.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:00